

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **D. A.** zastoupené JUDr. Markétou Sitkovou, advokátkou se sídlem Jaltská 7, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2009, č. j. 64 Az 120/2007 – 35,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2009, č. j. 64 Az 120/2007 – 35, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR (dále „žalovaný“) ze dne 10. 12. 2007, č. j. OAM-1-916/VL-07-11-2007. Tímto rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně označuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Rozsudek krajského soudu napadá pro zmatečnost a nepřezkoumatelnost, neboť z jeho odůvodnění vyplývá, že soud rozhodoval na základě skutečností týkající se jiné osoby, nadto osoby vietnamské národnosti. Stěžovatelka poukazuje na část odůvodnění napadeného rozsudku,

ve kterém se uvádí, že žalobkyně měla ve své žádosti zdůrazňovat, že „*po návratu do Vietnamu by byl zlikvidován pro své politické názory a upadl do bezvýchoďné existenční nouze*“. Krajský soud dále konstatuje, že žalobkyně nechce ve Vietnamu žít, protože tam nemá žádné sociální zázemí ani práci.

[3] Stěžovatelka dále upozorňuje na to, že data uváděná v napadeném rozhodnutí nesouhlasí se skutečností, neboť žalovaný zamítl žádost stěžovatelky dne 10. 12. 2007, zatímco v rozsudku krajského soudu (str. 3 odst. 2) se uvádí, že stěžovatelka podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 24. 1. 2008 a téhož dne s ní měl být proveden pohovor ve vietnamském jazyce; se stěžovatelkou byl však učiněn pohovor v jazyce ruském, a to dne 2. 12. 2007.

[4] Z uvedených důvodů proto stěžovatelka navrhuje, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Stěžovatelka zároveň žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s.

III.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že jeho rozhodnutí a rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Pro řízení o kasační stížnosti odkazuje na správní spis, zejména na vlastní podání a výpovědi, které stěžovatelka učinila během správního řízení, a na vydané rozhodnutí. Žalovaný má za to, že v případě stěžovatelky bylo dostatečně zřejmé, že svou vlast opustila dobrovolně a žádost o udělení mezinárodní ochrany použila v rozporu s účelem institutu azylu. Stěžovatelka objektivně mohla o udělení azylu požádat dříve, nicméně do řízení o udělení mezinárodní ochrany však vstoupila s cílem vyhnout se realizaci správního vyhoštění až poté, kdy jí správní vyhoštění bylo uděleno. Žalovaný proto navrhuje kasační stížnost pro její nedůvodnost zamítnout.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud se po konstatování přípustnosti kasační stížnosti nejprve zabýval otázkou její přijatelnosti ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Nepřijatelnost ve věcech mezinárodní ochrany, jejímž následkem je odmítnutí kasační stížnosti, musí být podle tohoto ustanovení s. ř. s. vyslovena Nejvyšším správním soudem v případě, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS (dostupné na www.nssoud.cz).

[7] V uvedeném usnesení shromáždil Nejvyšší správní soud výčet typových případů, kdy se může jednat o přijatelnou kasační stížnost. Jedním z těchto případů je rovněž situace, kdy je v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, jež mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Musí se tedy jednat o „*pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné*“. O takové zásadní právní pochybení se může jednat například tehdy, pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. V posuzovaném případě shledal Nejvyšší správní soud uvedené pochybení v tom, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost; proto je třeba na kasační stížnost nahlížet jako na přijatelnou.

[8] Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí, po rekapitulaci předchozího řízení ve věci a po stručném shrnutí obsahu relevantních ustanovení zákona o azylu (§ 12, § 16 odst. 2), uvedl, že „*žalobkyně do ČR přicestovala již v létě roku 2006. Dne 24. 1. 2008 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany. Téhož dne byl s žalobkyní proveden pohovor ve vietnamském jazyce ohledně její žádosti o udělení*

mezinárodní ochrany (...) žalobkyně podala žádost z toho důvodu, že dne 16. 1. 2008 došlo k jejímu správnému vyhoštění a měla opustit Českou republiku. Nechce ve Vietnamu žít, protože tam nemá žádné sociální zázemí ani práci“ (str. 3 odst. 2). Podle předloženého spisového materiálu však stěžovatelka přicestovala na území České republiky koncem listopadu 2006 a žádost o udělení mezinárodní ochrany podala dne 26. 11. 2007. Protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl se stěžovatelkou proveden v jazyce ruském za přítomnosti kvalifikovaného tlumočníka, a to dne 2. 12. 2007. O správním vyhoštění stěžovatelky bylo rozhodnuto dne 15. 9. 2007, přičemž nesprávné datum rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatelky uvedl krajský soud i na jiném místě odůvodnění napadeného rozsudku (str. 2 odst. 3). Stěžovatelka je původem z Ukrajiny, a proto konstatování krajského soudu o její nevoli žít ve Vietnamu z důvodu absence sociálního a pracovního zázemí a o jejích (jeho) obavách z postihu pro vyjádření politických názorů po návratu do Vietnamu, rovněž zcela míjí realie posuzovaného případu.

[9] V další části odůvodnění se pak krajský soud omezil toliko na konstatování, že stěžovatelka nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a že její snahou byla legalizace pobytu v České republice a vyhnutí se následkům správního vyhoštění. Bez dalších podrobností uvedl, že žalovaný vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, své rozhodnutí řádně odůvodnil a postupoval správně, když zamítl žádost stěžovatelky jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu.

[10] Z obsahu napadeného rozsudku krajského soudu nutně musel Nejvyšší správní soud dojít k závěru, že z odůvodnění není zřejmé, o jaké osobě krajský soud vlastně rozhodoval, když ani jedna ze skutečností týkajících se stěžovatelky, její žádosti o mezinárodní ochranu a navazujícího řízení neodpovídá skutečností uvedeným v předloženém spisovém materiálu. Obsah odůvodnění napadeného rozsudku prakticky v žádném z konkrétních údajů o stěžovatelce, její žádosti a průběhu správního řízení nekoresponduje s doloženými skutečnostmi, a proto odůvodněně vyvstala námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku krajského soudu spočívající v jeho nesrozumitelnosti [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[11] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu se již Nejvyšší správní soud dalšími důvody uvedenými v kasační stížnosti nezabýval. Pro nadbytečnost se nezabýval ani stěžovatelčinou žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; její odkladný účinek totiž plyne automaticky z § 32 odst. 5 zákona o azylu.

[12] Krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu